

Beldemizdeki İstihbarat Servisleri ve Ordular Kim İçin Çalışıyor?!

Şüphesiz her bir ülkenin öne çıkan bileşenleri arasında istihbarat servisi ve ordusu vardır. Dolayısıyla ülkenin sınırlarını ve güvenliğini koruyan, saldırganların ve açgözlülerin karşısında duran bir ordunun olması kaçınılmazdır ki hiç kimse onunla mücadele edemesin. Dahası ordu, ülke istese bile onsuz devam edemeyeceği ve genişleyemeyeceği öncüllerden ve temellerden biridir. Ayrıca devlete yönelik dışarıdan veya içeriden gelebilecek bir saldırıyı önlemek amacıyla düşmanları gözetlemek ve gerekli bilgileri toplamak için çalışan bir istihbarat aygıtının da olması gerekir ve bu da tartışılmaz bir husustur.

Ancak devlette uygulanması ve halkın da bilmesi şart olan bir husus vardır ki bu da, ordunun ve istihbarat servisinin kararının devletin politikacılarına bağlı olması, yani ordunun ve istihbarat servisinin eylemlerinde devleti yöneten siyasi varlığa boyun eğmesidir. Dolayısıyla kendi siyasi kararlarına sahip olan tüm bağımsız ülkelerde durum böyledir. Şayet bir ülkenin ordusu ve istihbaratı ülkeyi yöneten siyasi varlığın kararına bağlı değilse, o zaman ülke siyasi kararında nasıl bağımsız olabilir ki? Bunun aksine dahili bir işgal olur, yani ülkenin asıl yöneticileri ordu ve istihbarat teşkilatı olacağı gibi yöneticiler de ordunun ve istihbaratın istediği gibi hareket edeceği bir görüntü, oyuncak ve kukla olacaktır.

Tüm bağımsız ülkeler bu konunun önemini farkındadır ve bu hususta ödün vermezler; çünkü mesele, ordunun ve istihbaratın egemenliği değil, anayasanın egemenliği meselesidir. Bu nedenle devletin bağımsız olarak işleyişini ve ordunun, istihbarat ve güvenlik aygıtlarının devletin politikacıları tarafından çizilen plana göre yürütülmesini sağlamak için büyük ülkelerin ordu, istihbarat ve güvenlik liderleriyle yürüttüğü davaları ve soruşturmaları görürsünüz.

Nitekim Allah Azze ve Celle, herhangi birinin ümmetin otoritesini gasp etmesini haram kılmıştır. Zira Allah'ın şeriatında otorite, ümmete aittir ve ümmet, Hanif olan şeriatı tatbik etmesi için kendi adına bir temsilci seçer. O zaman devletin tüm cihazları ümmetin otoritesine boyun eğer ve ümmet de kendi adına bir temsilci nasb eder ve tayin eder ki bu da, üzerine Allah'ın şeriatını tatbik edecek olan Halife'dir. Dolayısıyla ordunun, istihbarat servisinin ve devletin tüm cihazlarının bu Halife'ye boyun eğmesi gerekir. Zira herhangi bir cihazın, kıl kadar onun talimatları ve emirleri dışında hareket etmesi caiz değildir. Aksi taktirde yönetim Halife'den orduya geçecek, tüm ümmet otoritesine ve kararına sahip olamayacağı gibi ordunun, istihbaratın ve güvenliğin elindeki bir oyuncak haline gelecektir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ **"Ey iman edenler. Allah'a itaat ediniz. Rasul'e ve sizden olan emir sahiplerine de itaat ediniz."** [Nisa-59]

Her ne zaman devlet zayıf olursa, politikacılarına ordu tahakküm eder, dolayısıyla devleti, diğer organlarını, insanları, siyasi kararlarını, zenginliklerini ve yeteneklerini ordu kontrol eder. Dahası siyasi olarak çökmüş olan bazı ülkelerde, yöneticiyi ordu atamaktadır. Böylece ülkenin resmi yöneticisi de ordudur. Mısır örneğinde olduğu gibi. Zira orduyu ve siyaseti doğrudan kontrol eden Sisi ve askeri çetesidir. Dahası Mısır ordusu, ticaret ve tarım yapar hale gelmiş olup Mısır topraklarının yüzde ellisinden fazlasına sahiptir. Dolayısıyla bu, hem akli hem de şerî olarak inkâr edilmesi gereken bir durumdur. Zira Mısır, Sisi ve askerin mülkü olmadığı gibi onların çiftliği ve babalarının bırakmış olduğu bir miras da değildir.

Genellikle büyük ülkelerden biri, ordu içerisindeki askerlerden birini veya birkaçını dikerek veya destekleyerek diğer ülkeleri kontrol etmekte, böylece bu askerler ordu içerisindeki piramidin en tepesine ulaşmak için daha yüksek rütbelere terfi ettikten sonra ordunun ve tüm ülkenin liderliğine saldırmaktadır. Böylece ordu, Mısır ve Sudan'da olduğu gibi ülkeyi ve servetlerini kontrol etmek isteyen sömürgeci ülkeler yoluyla yerleştirilen hainlerin ve ajanların yuvası haline gelmektedir.

Dolayısıyla ordunun, istihbaratın ve hatta güvenlik güçlerinin işinin, ülkeyi ve halkı korumaktan, ülkeyi kontrol etmeye, halkı boyun eğdirmeye, aşağılamaya ve ona karşı düşmanlarına yardım etmeye kayması iğrenç değil midir. Nitekim Mısır, Sudan ve diğer yerlerdeki ordu liderlerinin yaptıkları tam olarak işte budur. Dahası Yahudi varlığının üst düzey yetkilileri defalarca Sisi'nin kendilerinden daha fazla Siyonist olduğunu ve Mısır ve alevi Suriye rejimlerinin Yahudi varlığı için en koruyucu rejimler olduğunu söylemişlerdir. Hem Mısır hem de Suriye ordusu, Abdunnâsır ve Hafız Esad günlerinden bugüne kadar ordu içerisindeki adamları aracılığıyla Amerika tarafından kontrol edilmektedir. Dolayısıyla istihbarat servislerinin işi, halkı gözetlemeye, onun içindeki muhlisleri takip etmeye, onları hapisanelere atmaya, devrimin tüm özelliklerini veya ülkede kurtuluşa ya da gerçek bir değişime yönelik her türlü girişimi öldürmeye dönmüştür. Dahası Ürdün gibi bazı ülkelerdeki bazı istihbarat servisleri Amerika, İngiltere ve Yahudi varlığına Suriye, Irak ve başka yerlerdeki direnişçiler ve mücahitler hakkında önemli bilgiler sağlamaya çalışmaktadırlar.

Bu nedenle şimdi ve her zaman sorulması gereken en önemli sorulardan biri de, ordularımızın ve istihbarat servislerimizin işi nedir acaba? Gerçekten ülkeleri ve halkları korumak mı, yoksa onlara diz çöktürmek midir? Halkların güvenliğini ve çıkarlarını korumak mı yoksa onların düşmanlarının güvenliğini korumak mıdır? Ya da onlar, ülkeleri fetheden ve Rahman'ın sözünü yükselten verimli cihazlar mıdır yoksa ümmetin sahip olduğu zenginlikleri ve imkanları tüketen cihazlar mıdır?

Bu soruların cevabı, orduların siyasi kararlarımıza, servetlerimize ve ülkelerimize tahakküm ettiği şeklindeyse o zaman bu, çöküşümüzün, yoksulluğumuzun ve aşağılanmamızın nedeninin, siyasi kararlarımızın olmadığı, ülkelerimizin ordularını ve güvenlik birimlerini kontrol eden çeteler aracılığıyla otoritemize bizim dışımızdakilerin tahakküm ettiği, bu çetelerin Amerika, İngiltere ve Fransa gibi Batılı ülkeler tarafından uzaktan kontrol edildiği ve onlar aracılığıyla sömürgeci gündemlerini ve planlarını hayata geçirdikleri anlamına gelmektedir.

Bu nedenle eğer devlet ve halk, hakkını, otoritesini ve siyasi kararını geri elde etmek istiyorsa, o zaman tüm taraflarıyla, akımlarıyla, partileriyle, alimleriyle, ileri gelenleriyle, profesörleriyle, aydınlarıyla ve hatipleriyle otoriteyi askeri çetenin elinden geri alıp onu, üzerine Allah'ın şeriatını tatbik edecek bir Halifeye tayin edecek halka geri vermek için çalışması kaçınılmazdır. Aksi taktirde ülkeler, insanlar, zenginlikler ve servetler, bu çetelerin ve dizginleri sömürgeci ülkelerin elinde olanların yağması, mülkü ve çiftliği olarak kalmaya devam edecektir. وَقُلْ اَعْمَلُوا فَاَسْبَغِىَ اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهُ وَالْمُؤْمِنُوْنَ . وَسَتُرْدُّوْنَ اِلَى عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ "De ki: (Yapacağınızı) yapın! Amelinizi Allah da Rasulü de müminler de görecekler. Sonra görüleni ve görülmeyeni bilen Allah'a döndürüleceksiniz de O size yapmakta olduklarınızı haber verecektir." [Tevbe-105]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Dr. Memduh Ferec